

Potentiella risker med sedering av barn med dexmedetomidine för procedurer, en litteraturgranskning

Anna Båtelsson¹, Claudia Lannsjö², Olav Rooijackers², Urban Fläring²

¹ Karolinska sjukhuset, ² Karolinska institutet

Introduktion: Dexmedetomidine används utbrett för procedursedering av barn. Studier har påvisat att dexmedetomidine kan påverka hemodynamiken men har tidigare visat minimal respiratorisk påverkan. Syftet med denna litteraturgranskning är att kartlägga rådande evidens för användandet av dexmedetomidine för procedursedering av pediatrika patienter med fokus på oväntade händelser.

Metod: Sökmotorerna PubMed och Embase användes för att göra en initial sökning av artiklar. Söktermer valdes för att inkludera artiklar där Dexmedetomidine användes och vitala parametrar noterades på pediatrika patienter. En genomgång av abstrakten gjordes av två personer som valde att inkludera eller exkludera artiklarna, efter det lästes fulltextversionen av en person som valde om de skulle inkluderas eller inte.

Resultat: sökningen gav träff på 304 individuella artiklar, 250 exkluderades efter abstraktgenomgången. 54 lästes i fulltext och 41 artiklar inkluderades. Få av dessa hade biverkningar eller oväntade händelser som primärt utfallsmått. Rapportandet av avvikelser av vitala parametrar gjordes olika i studierna vilket gjort dem ej jämförbara. Den vanligaste biverkningen som rapporterades var bradykardi. Av de studier som rapporterade syresättning noterade 40% att desaturation hade skett. Endast fem studier mätte andningsfrekvens, men av de fem rapporterade två att de hade incidenser med bradypné, i en av studierna hade 40% av patienterna bradypné. 10 (24,4%) av studierna rapporterade att en eller fler interventioner fick göras för att förebygga skada.

Slutsats: ytterligare studier med fokus på respiratoriska biverkningar är nödvändigt.